

[Elgaard.]

givenhed, der foregik her i dette Ting for ikke saa mange Uger siden, da det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Drachmann, fremsatte et Lovforslag angaaende Erhvervsstøtte; da udtalte det ærede Medlem Hr. Drachmann, at Fremsettelsen af dette Forslag maatte Venstre eller Regeringen ikke yanse som en uvenlig Handling. Jeg vil gerne til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sige det samme om denne Sag, som man den Gang fra konservativ Side udtalte gennem sin Ordfører, nemlig at Lovforslaget er et Forhandlingsgrundlag, et Bidrag til Drøftelsen af de alvorlige Problemer, der staar i Forbindelse med denne Sag. Det er, som det ogsaa er sagt af den højtærede Indenrigsminister, et Forhandlingsgrundlag, og under Forhandlingen om dette Forslag kan de forskellige Ting, der staar i Forbindelse med Forslaget, tages op til Undersøgelse og Overvejelse.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti var jo da ogsaa paa eet Punkt i den Situation, at han erklærede sig rede til at deltage i en Forhandling, nemlig vedrørende Nedsættelsen af Folketingets Medlemsantal. At det ærede Medlem saa senere paa alle de andre Omraader var meget kritisk og ikke gav gode Løfter vedrørende et videre Samarbejde fra konservativ Side, ja, det kan jo ændres. Maaske det konservative Folkeparti i den Henseende kan ændre sin Beslutning.

Saa talte det ærede Medlem bl. a. om, at naar Folketingets Medlemstal var naaet saa højt op, som det er, til 149, var det i Virkeligheden Venstre, som havde Ansvaret for dette, og det vilde med andre Ord sige, udtalte den ærede Ordfører, at her var det nu igen en af Venstres egne Gerninger, der skulde ændres. Jeg vil dér gerne minde den ærede Ordfører om, at den nuværende Valglov er vedtaget med 3 Partiers Stemmer, deriblandt det konservative Folkepartis Stemmer, mod Venstres Stemmer, og det ærede Medlem kunde under sin Bevisførelse for, at det havde været Venstre, der Gang efter Gang havde foraarsaget Stigningen i Folketingets Medlemstal, dog ikke naa længere end til, at der havde været Forslag fremme i saa Henseende fra Venstres Side om en Forhøjelse til 132. Men derfra og op til det nuværende Tal er der dog ogsaa et Stykke.

Det ærede Medlem fremsatte et Spørgsmaal vedrørende den Udtalelse, jeg var fremkommet med om, at Forholdstalsvalgmaaden var Gift for Parlamentaris-

men. Dér vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere det Par Linier, jeg sagde om dette; de staar i Fortrykket Sp. 3383. Jeg udtalte derom:

„Der er mange, der har den Opfattelse, at ved Gennemførelsen af Forholdstalsvalgmaaden har man i Virkeligheden givet Parlamentarismen Gift; og der er jo, som jeg allerede har nævnt, adskilligt, der tyder paa, at dette er Tilfældet.“

Men da den ærede Ordfører vilde gengive denne Udtalelse, sagde den ærede Ordfører, at jeg havde sagt, at Forholdstalsvalgmaaden havde været Gift for Parlamentarismen. Der er en Nuanceforskel i disse Udtalelser, men det skal jeg dog ikke opholde mig ved. Jeg vil gerne sige, at naar jeg paa mit Partis Vegne anbefaler dette Forslag, er det, fordi jeg tror, at det System, som man dér søger at indføre, vil føre til mere tilfredsstillende parlamentariske Forhold, end vi har i Øjeblikket, og fordi vi mener, at det i særlig Grad underbygges paa den Maade, at med Hensyn til en Grundstamme af Mandater faar Vælgerne den mere direkte Afgørelse baade med Hensyn til Personforhold og i Forbindelse dermed ogsaa med Hensyn til Forskydninger af Stemmer til Gunst for et Parti fremfor et andet.

Naar det ærede Medlem saa endvidere spurgte, hvad jeg mente, da jeg havde nævnt, at dette Forslag maaske kunde være Begyndelsen, vil jeg derom sige, at jeg er ikke helt fremmed for den Opfattelse, at ved at prøve Enmandskredsvalget, efter at vi nu har prøvet Forholdstalsvalgmaaden, kunde der maaske vokse et stærkere Ønske frem end det, der er i Øjeblikket, om under en eller anden Form at faa en Forandring af Forholdstalsvalgmaaden, som vi har den nu i Øjeblikket.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti hævdede meget kraftigt, at hans Parti vilde vel ogsaa under det eventuelle ændrede System nok klare sig, bl. a. af den Grund, at det var et Fløjparti. Men den ærede Ordfører gik meget stærkt ind i et Forsvar for ikke at foretage denne Ændring af Hensyn til de mindre Partier, og den ærede Ordfører for det radikale Venstre, det ærede Medlem Hr. P. Munch, var jo tilfreds med denne Tilslutning fra konservativ Side paa dette Omraade. Den ærede Ordfører bestred endvidere, at Enmandskredse vilde kunne skabe Fasthed. Jeg vil gerne dertil sige, at det tør dog vist anses for en fastslaaet Kendsgerning, at med det Valgsystem kan